

ماجرای فتنه نهروان که امام علی(ع) را از مقابله با دشمن خارجی بازداشت

حجت الاسلام رفیعی گفت: پس از جنگ صفین حضرت علی (ع) آماده جنگ دیگری با معاویه شد، اما فتنه نهروان ایشان را از تمام کردن کار معاویه بازداشت.

حجت الاسلام رفیعی گفت: پس از جنگ صفین حضرت علی (ع) آماده جنگ دیگری با معاویه شد، اما فتنه نهروان ایشان را از تمام کردن کار معاویه بازداشت.

به گزارش خبرنگار مهر، حجت الاسلام ناصر رفیعی در صحبت هایی با اشاره به ماجرای بعد از جنگ صفین و ارتباط آن با اتفاقات اخیر گفت: بعد از جنگ صفین بین چهار تا ۱۲ هزار نفر گفتند امیرالمومنین (ع) کافر شده است و ایشان را تکفیر کردند. کوفه هم برنگشتند و به منطقه حرورا در ۳ کیلومتری کوفه رفتند، لذا به اینان حروریه می گویند. نزدیک بغداد به منطقه نهروان رفتند و اردو زدند.

امیرالمومنین (ع) چند هزار لشکر در کوفه برای جنگ دوم با معاویه آماده کرده بود تا کار ناقص صفین را تمام کند. معاویه استاندار شام بود و کاره ای نبود، امیرالمومنین (ع) خلیفه بود و حق داشت استاندار را بردارد. حضرت چند هزار لشکر را در نخیله در پادگان نظامی کوفه آماده کرده بود، که مالک اشتر اطلاع داد ۴ هزار نفر از افراد خود ما شمشیر علیه ما کشیدند.

از این رو حضرت مجبور شد به نهروان برود تا فتنه آنجا را خاموش کند. یکی از نهروانیان اہم ملجم بود که حضرت علی (ع) را به شهادت رساند. بعد هم امام حسن مجتبی (ع) حریف نشد لشکر را جمع کند و بعد از این خلافت را مجبور شد به دست معاویه بدهد و قدرت افتاد دست امویان و معاویه.

باید به این مسائل توجه کرد، برخی می گویند امام زمان (عج) هستند و جامعه اسلامی را نگه می دارد، در حالی که امام معصوم در آن زمان حی و حاضر در جامعه بوده است که با او این کار را کردند. لذا امام حسین هم در روز عاشورا از یک طرف با شمشیر و نیزه و از طرف دیگر با جهل و نادانی طرف بود.